

mpk

16-30 VI 1977

NR 12 ROK III

Cena 50 gr

SYGNAŁY

W NUMERZE: MYŚL = CZYN • BUŁGARZY

W MPK • Z WIZYTĄ W MZK

W W-WIE • ZIELONE LINIE MPK

DWUTYGODNIK MIEJSKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA KOMUNIKACYJNEGO W KRAKOWIE

Zakończenie roku szkolnego w Szkole Przyzakładowej MPK

W sobotę 18 czerwca br. tak jak we wszystkich szkołach ponadpodstawowych w Polsce, również i w Zasadniczej Szkole Zawodowej MPK odbyła się uroczystość zakończenia roku szkolnego 1976/77 — osiemnastego w historii szkoły. Przybyli na nią przedstawiciele dyrekcji, oraz aktywna polityczno-społeczna MPK: dyrektor naczelny inż. E. Więcek, sekretarz ekonomiczny KZ PZPR — tow. M. Kalinowski, przewodniczący Rady Zakładowej — J. Grabacki i przewodniczący ZZ ZSMP — tow. T. Walczak.

Po odegraniu hymnu państwowego, sprawozdanie z działalności szkoły w roku 1976/77 złożył dyrektor — inż. Kazimierz Sułkowski. Następnie zostały wręczone nagrody wyróżniającym się nauczycielom i uczniom. Nagrodę II stopnia Ministra Oświaty i Wychowania za całokształt działalności dydaktyczno-wychowawczej otrzymał szczeni z-ca dyrektora szkoły — Edward Cebularz. Ponadto 12 nauczycieli wyróżnionych zostało nagrodami pieniężnymi, również 49 uczniów, którzy uzyskali średnią ocen powyżej 4 otrzymało nagrody pieniężne.

Najlepszym uczniem szkoły w ciągu kilku ostatnich lat był absolwent klasy 3b — Marek Walczyk, który ze wszystkich przedmiotów otrzymał ocenę bardzo dobrą. Na wyróżnienie za wzorową postawę społeczną i dobre wyniki w nauce zasłużyli uczniowie: Janusz Koson

— kl. 3b, Bogdan Adamek — 3a, Adam Kłosowski — kl. 2d, Krzysztof Baran — kl. 2c, Adam Dutka — kl. 2g, Marek Kleszcz — 2h, Henryk Nalepa i Stanisław Malikiewicz — obaj 1d, Jerzy Stolarz — 1e, Wiesław Włosiewicz — 1f, Józef Kłosowski — 1g.

Część oficjalną akademii zakończyło odśpiewanie „Mędzynańcówki”. W części artystycznej wystąpił kabaret ZNP — „Belferek”. W roku szkolnym 1976/77 uczęszczało do ZSZ 644 uczniów, z czego promocję uzyskało 514, nie zostało promowanych — 39, a 91 oczekuje po wakacjach egzamin poprawkowy. Do klas ostatnich uczęszczało 127 uczniów, z których 114 otrzymało dyplom ukończenia szkoły, 3 nie uzyskało promocji, a 10 będzie zdawać egzaminy poprawkowe.

Kadra pedagogiczna szkoły liczyła 33 osoby. Łącznie w 23 oddziałach kształcono fachowców w następujących specjalnościach: mechanik kierowca, blacharz karoseryjny, ślusarz, elektromechanik maszyn i aparatów elektrycznych i elektromonter sieci trakcyjnej.

Do najważniejszych osiągnięć wychowawczo-dydaktycznych zaliczyć można: zmniejszenie liczby odchodzących uczniów w ciągu roku o 4 proc., zmniejszenie ilości niepromowanych o 4 proc., oraz zwiększenie liczby uczniów ze średnią ocen powyżej 4 — 4,5 proc.

WOJCIECH GORCZYCA

O WŁAŚCIWĄ GOSPODARKE

Dzielić z rozsądkiem

kierowcy nadjeżdżającego „Stara” napelnionego transporterami wody mineralnej. Tyle, że na radości z jej widoku się skończyło. Okazało się, iż transporterów... nie było gdzie złożyć.

Pisałam już w „Sygnałach”, że na tej właśnie końcówce z porządkiem bywa różnie. W jednej z

Pracownicy transportu mogli wziąć tylko dziesięć transporterów. W efekcie wymiany zdań — szkoda, że nie transporterów — nie zabrano i nie nie zostawiono. Samochód z wodą odjechał, zegnany „spragnionymi” spojrzeniami kierowców. Ostatecznie, po obustronnej wymianie telefonów — regulatorki i

PLENUM ZZ ZSMP

PRZYKŁAD RZECZ WAŻNA!

7 czerwiec br., był Ogólnopolskim Dniem Gotowości Młodzieżowej. Wszystkie organizacje dokonały sumiennie rozliczenia z działalności.

Na zorganizowanym w tym dniu Plenum Zarządu Zakładowego ZSMP, przewodniczący Komisji Rewizyjnej zwrócił uwagę na szereg nieprawidłowości w pracy poszczególnych Kół.

Ogólnie nasza młodzieżowa organizacja ma bardzo duże osiągnięcia. Świadczy o tym chociażby pierwsze miejsca, zajmowane od szeregu lat w TMMG w skali kraju. Nie jedynie to oczywiście sukces ZSMP i nie sposób tu wymienić wszystkich osiągnięć.

Rośnie prestiż organizacji wśród załogi przedsiębiorstwa. Ciągłe wzrasta ilość jej członków. Nie powód to jednak do stwierdzenia, że wszędzie praca młodzieży przebiega należycie. Najczęstszym zarzutem pod adresem Zarządów niektórych Kół jest niestarcanie prowadzona dokumentacja lub jej brak.

Odzwierciedlaniem zróżnicowanej działalności Kół są wyniki współzawodnictwa na najlepsze Koło. Jest bardzo

duża różnica punktów pomiędzy Kołami zajmującymi pierwsze lokaty, a tymi ostatnimi. Ilość punktów przyznana za zajęcie I miejsca wynosi 202, natomiast za ostatnie — XIII miejsce tylko 23. Taka sytuacja musi budzić niepokój. I miejsce zdobyło już po raz trzeci z rzędu — IV Koło ZSMP z Bieńczyca. Puchar Przechodni zostanie więc na stałe w tym Kole. Praca młodzieży z bieńczyckiej zajezdni była już kilkakrotnie opisywana na naszych łamach.

Z przyjemnością jednak odnotowałam II miejsce we współzawodnictwie na najlepsze Koło, kolegów z WEA Czyżyny. III Koło ZSMP przechodziło w pewnym okresie kryzys. Znajdowało się w ogólnej klasyfikacji w ubiegłym roku w grupie najgorzej pracujących, zajmując XI miejsce. Trzeba więc było podjąć pewne kroki by uzdrowić tę sytuację. Okazało się, że działanie było prawidłowe.

W Dniu Gotowości Młodzieżowej rozliczono także członków Plenum z nieobecności na posiedzeniach plenarnych i sesjach KSR. Dobrze by było, gdyby wszyscy z człowego aktywu młodzieżowego zdawali sobie sprawę, że przede wszystkim ich funkcje zobowiązują do sumiennej pracy. Są przecież — lub powinni być — przykładem dla pozostałych członków. To duża odpowiedzialność.

F. SERWIN

● Uruchomiono i włączono do eksploatacji Podstację Trakcyjną przy ul. Brożka, która przejęła zasilanie układu sieci trakcyjnej zajezdni tramwajowej w dzielnicy Podgórze na obszarze od Borku Fałęckiego do ulicy Ciekierzy.

● Zakończono remont sieci trakcyjnej na odcinku plac Centralny — Centrum Administracyjne HIL, gdzie zastosowano typowy kolejowy układ zawieszania sieci. Remont ten został zgłoszony do nagrody prezydenta m. Krakowa, jako zadanie szczególnie ważne dla gospodarki miasta.

● W m-cu czerwcu br. wprowadzono w Wydziale Sieci i Podstacji 4-brygadowy system pracy, którym objęto ok. 80 pracowników Oddziałów Sieci i Podstacji.

● Również w czerwcu 84 pracownikom WET Podgórze

15 dni w MPK

wręczono złote, srebrne i brązowe odznaki „Brygady Pracy Socjalistycznej” zdobyte we współzawodnictwie w roku 1976.

● 30 czerwca br. komisja przystąpiła do końcowego odbioru Podstacji Prostownikowej „Grzegorzeczka”.

● Zakończono roboty dekarne na dachach budynków Zajezdni Tramwajowej w Nowej Hucie. Obecnie takie same prace wykonane zostaną na obiektach MPK przy ul. Wawrzyńca.

● Zakończone zostały remonty: torowiska w ul. Kamiennej oraz przejazdów przez torowiska wydzielone w al. Rewolucji Październikowej. Od 1 lipca rozpoczyna się remont bieżący torowiska w ul. Wielickiej, który przeprowadzany będzie etapami.

● Obecne okresowe badania pracowników, przeprowadzane są w poszczególnych wydziałach. We wrześniu, przewidziane są masowe przesiewienia pracowników — również w wydziałach.

● Od 20 czerwca do 10 lipca, przyjmowane są przez pracowników ZUS-u (na dyżurach) zamówienia na ziemniaki. Równocześnie czyni się starania do zorganizowania w poszczególnych wydziałach, kiermaszy owocowo-warzywnych.

● W niedzielę 26 czerwca wyjechała młodzież; dzieci naszych pracowników i członków ZHP nad Jezioro Drawskie (województwo szczecińskie).

● Na koloniach, zarówno w Żywcu jak i w Joninach, nastąpiły w ostatnich dniach wymiany turnusów kolonijnych — I na II.

● W Osieczanach, przebywają aktualnie wraz z naszymi pracownikami II turnus gości ze Stoczni Gdańskiej i 30-osobowa grupa pracowników Kraftverker z Drezna.

Tradycyjnie już w okresie letnich upałów zaczyna się kłopoty z wodą mineralną. Prawdziwe „urwanie głowy” mają ludzie odpowiedzialni za dostawę mineralnej do poszczególnych punktów na końcówkach linii komunikacyjnych i zajezdni.

Mozna co prawda pić także herbatę, miętę czy kawę, woda mineralna jest jednak niezastąpiona. Właściwie przechowywana długo zachowuje pełną wartość i idealnie gasi pragnienie. Prawdziwe to dobrodziejstwo dla kierowców i motorniczych.

Nie będę tu zajmować się jej brakiem w handlu bo to już odrębna sprawa. Faktem jest jednak, że w naszym przedsiębiorstwie jest też wiele niewłaściwości w tym zakresie i tłumaczenie brakiem jej na rynku będzie w świetle

faktów żadne. Ot, chociażby dzień 14 czerwca br. Pracownicy transportu pracowali wodę na końcówkach. Dotarli też i na dworzec autobusowy na Azory. Z ulgą przywitani obecni tam

trzech budek umieszczane są transportery z pustymi butelkami. 14 czerwca było ich po przystanku „brzeżki sufitu”. Pani regulatorka zażądała, by zabrano wszystkie puste butelki.

kierowniczkę Sekcji Żywności — wodę na Azory przywieziono ponownie po godzinie 14.00. Niby wszystko w porządku! Niby. Bo tak naprawdę, to coś tu nie gra. Nie jedyna to zresztą

nocy” nie bardzo mogą to zrozumieć. I słusznie. Mają przecież równe prawa.

Nie wiadomo też z jakich powodów nigdy „ci z nocy” nie mają herbaty. Gwoli sprawiedliwości mają kawę. Nie wszyscy ją jednak mogą i chcą pić. Ale skoro jest już osoba, która gotuje kawę, mogłaby przecież i herbatę. Zresztą kwestia nierównomiernego rozdziału dostaw na wszystkie trzy zmiany ma także miejsce w niektórych bufetach.

Wszyscy wiemy, że są trudności na rynku z dostawami. Tym bardziej więc niepokoi fakt, że tego co „dostajemy” nie umiemy właściwie rozgospodarować i stwarzamy sztuczne przeświadczenie wyolbrzymianych braków. A rzecz przecież w tym, by nie stwarzać precedensu.

FILOMENA SERWIN

Jak już informowaliśmy w poprzednim numerze Zakładowy Ośrodek Pracy Ideowo-Wychowawczej przy MPK w Krakowie wyróżniony został II nagrodą w woj. miejskim krakowskim (za ZPC „Wawel”) za realizację programu ideowo-wychowawczego.

Dzisiaj chcieliśmy poinformować o działalności ZOPIW-u w MPK, którym kieruje z-ca dyrektora d/s załogi — mgr Winston Maik. Na pracę ZOPIW-u składa się działalność Zespołu Lektorów i Aktywizacji Szkolenia Partyjnego, Zespołu Współpracy z Gminami, Zespołu Propagandy Wizualnej oraz zakładowych środków przekazu zgromadzonych w Dziale Prasowo-Radiowym. Zakładowy Ośrodek Pracy Ideowo-Wychowawczej wpływa również na merytoryczną działalność takich komórek, jak: Działu Kultury i Sportu, Działu Szkolenia Zawodowego (w zakresie „Szkoły Mistrzów”), Działu Usług Socjalno-Bytowych (w zakresie zapewnienia właściwych programów ideowo-wychowawczych na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży), Pracowni Analiz Społecznych i Psychologii pracy, oraz Zespołu Szkół MPK. Poniżej przedstawiamy krótką

Z działalności ZOPIW

informację o pracy poszczególnych zespołów ZOPIW-u.

Zespół Lektorów i Aktywizacji Szkolenia Partyjnego — składa się z 14 lektorów-wykładowców szkolenia partyjnego, rekrutujących się spośród pracowników przedsiębiorstwa. Przewodniczącym zespołu jest szef Zakładu Taksówek — Franciszek Orszanski. Zespół prowadzi szkolenie kandydatów PZPR, szkolenie masowe członków PZPR, szkolenie masowe członków PZPR i bezpartyjnych w zakresie powszechnej edukacji politycznej i ekonomicznej, oraz „Szkołę Aktywu Partyjnego” dla sekretarzy POP i OOP, przewodniczących ORZW i przewodniczących kół ZSMP. Tematyka zajęć dotyczy zagadnień, ideologicznych, ekonomicznych i międzynarodowych.

Zespół współpracy z gminami — prowadzi ożywioną

działalność na terenie miasta i gminy Myślenice, oraz gminy Głogoczów. Ostatnio zakończono prace przy modernizacji Gminnego Ośrodka Kultury w Głogoczowie zaś dla potrzeb szkoły w Krzyszkowicach przekazano na cele gospodarcze zlikwidowany autobus. Zakład Remontowo-Inwestycyjny rozpoczął także prace malarsko-lakiernicze w budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Krzyszkowicach.

Zespół propagandy wizualnej — efekty jego działalności są najbardziej widoczne. Na czele stoi przewodniczący RZ — Józef Grabacki. Niedawno dokonano przeglądu wszystkich gablot w wydziałach; wymieniono nieaktualne hasła polityczne i gospodarcze. Z okazji święta 1-Maja zespół zapewnił dekorację placu Wolnica, jak również zabezpieczył wystroj kolumny 1 majowej. Praca

zespołu propagandy wizualnej nie jest łatwa ze względu na brak wypracowanych form. Brak również systematyczności. Działalność okazjonalna (dekoracje z okazji 1 Maja, 22 Lipca czy rocznicy Rewolucji Październikowej) nie ułatwia sprawy. Na wielu wydziałach wykazuje się stanowczo za mało inwencji w tym zakresie. Ponadto w przedsiębiorstwie wakuje jest etat plastyka. Jak więc z tego widzimy w zakresie propagandy wizualnej jest najwięcej do zrobienia, zwłaszcza że efekty tej pracy można oglądać na co dzień. Powyższe problemy omawiane były na posiedzeniu jednej z ostatnich egzekutyw wyjazdowych KZ PZPR.

—*—

Reasumując, pracę ludzi skupionych w zespołach MPK-owskiego ZOPIW-u należałoby ocenić pozytywnie. W rzadko którym zakładzie pracy prowadzona jest tak ożywiona działalność wyrażająca się liczbą ponad 500 różnego rodzaju imprez rocznie, jak: prelekcje, odczyty, filmy czy szkolenia. Stanowi to pełny obraz zaangażowania ludzi z MPK w pracę ideowo-wychowawczą.

WOJCIECH GORCZYCA

NASI JUBILACI

Serdeczne gratulacje oraz najlepsze życzenia dalszych owocnych lat pracy, jak również zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym, składamy naszym Jubilatom, którzy od 1 do 30 czerwca br. obchodzą jubileusz pracy w MPK Kraków:

40 LAT

Emil KOWALCZYK — Księgowość
Włodzimierz MALIK — Dział Szkolenia

35 LAT

Stefan STACHURA — Wydz. Zabezpieczenia Ruchu
Marian WALCZAK — WET Podgórze

30 LAT

Stanisław CHOLEWA — WEA Czyżyny
Władysław KLEWSKI — WET Podgórze
Józef OBRAL — Wydz. Zabezpieczenia Ruchu

25 LAT

Bronisława CHORAŻY — Wydz. Remontowo-Produkcyjny
Rozalia SŁOWIK — WEA Czyżyny
Józef SPÓLNIAK — WEA Bieńczyce
Jan TYRPA — WET Nowa Huta

20 LAT

Ryszard CYGAN — Zakład Taksówek
Edward KIEBZIAK — Wydz. Prod.-Remontowy
Stanisław KUTRYS — WEA Bieńczyce
Zofia TYRPA — Wydz. Zaop. Materiałowego

15 LAT

Józefa BIELAWSKA — WET Podgórze
Jadwiga GRABAREK — Wydz. Zaop. Mater.
Bronisława HALASTRA — Wydz. Zaop. Mater.
Aleksander JASNOS — WEA Czyżyny
Józef PLUTA — Zakład Taksówek
Marian PLUTA — Wydz. Sieci i Podstacji
Paulina PŁAWSKA — Wydz. Taryf.-Biletowy
Franciszek PRZEKLASA — WEA Bieńczyce
Stanisław SUDER — WET Nowa Huta
Jan STALMACH — Wydz. Zaop. Mater.
Edward SZCZUREK — WEA Czyżyny

10 LAT

Henryk BARTNIK — WEA Bieńczyce
Maria CICHON — Dz. Organ. Zarządzania
Antoni DUDZIK — Wydz. Prod.-Remontowy
Rozalia GUZIK — Wydz. Remont.-Prod.
Bolesław JERZYK — WEA Bieńczyce
Czesław KAPERA — WET Nowa Huta
Władysław KASPRZYCKI — WEA Bieńczyce
Czesław KRZYŻANOWSKI — Wydz. Zabezp. Ruchu
Maria KURNIK — WET Nowa Huta
Janina LEŚNIAK — Zakład Taksówek
Maria MAJ — WEA Bieńczyce
Janusz MAJTYKA — WET Nowa Huta
Jerzy PIŚKORZ — WEA Bieńczyce
Czesław ROGOWIEC — WEA Bieńczyce
Fryderyk SUROWIEC — Straż p. poż.
Karol STANKIEWICZ — WET Nowa Huta
Jan TUTSCH — Wydz. Zaop. Mater.
Edward URBANIK — Zakład Taksówek
Lucjan WIECEK — WEA Czyżyny
Ryszard ZIELIŃSKI — Wydz. Transportu
Mieczysław ŻELAZNY — WEA Czyżyny (W. GOR.)

Zapobiegać wypadkom

przypadki naruszania przepisów, a także poważnych zaniedbań bhp; braku dyscypliny i porządku na stanowiskach pracy.

W naszym przedsiębiorstwie sprawom bhp poświęcona była egzekutywa wyjazdowa KZ PZPR, która odbyła się w dniu 18 marca br. Po zapoznaniu się z warunkami pracy służb ruchu, członkowie egzekutywy przedyskutowali możliwości poprawy warunków socjalnych na końcówkach tramwajowych i autobusowych. Podjęta uchwała egzekutywy zobowiązała kierownictwo przedsiębiorstwa do podjęcia działań na rzecz powiększenia istniejących urządzeń socjalnych i budowy nowych dyspozytoriń. Dokonano też oceny pracy Działu BHP, z której wynika, że na przestrzeni ostatnich trzech lat służba bhp rozszerzyła już wcześniej stosowane formy prewencji wypadkowej. W zakresie działalności

ci profilaktycznej i kontrolnej inspektorów bhp nastąpiła rejonizacja tak, że każdy inspektor wykonuje swoje obowiązki w obrębie zakładu lub grupy wydziałów. Prowadzona jest kompleksowa kontrola stanu bezpieczeństwa na wydziałach, która obejmuje: kontrole szkolenia bhp i badań lekarskich, kontrole stanu technicznego maszyn, urządzeń, narzędzi, zabezpieczenia przeciwpożarowego pojazdów, oświetlenia, wentylacji itp.

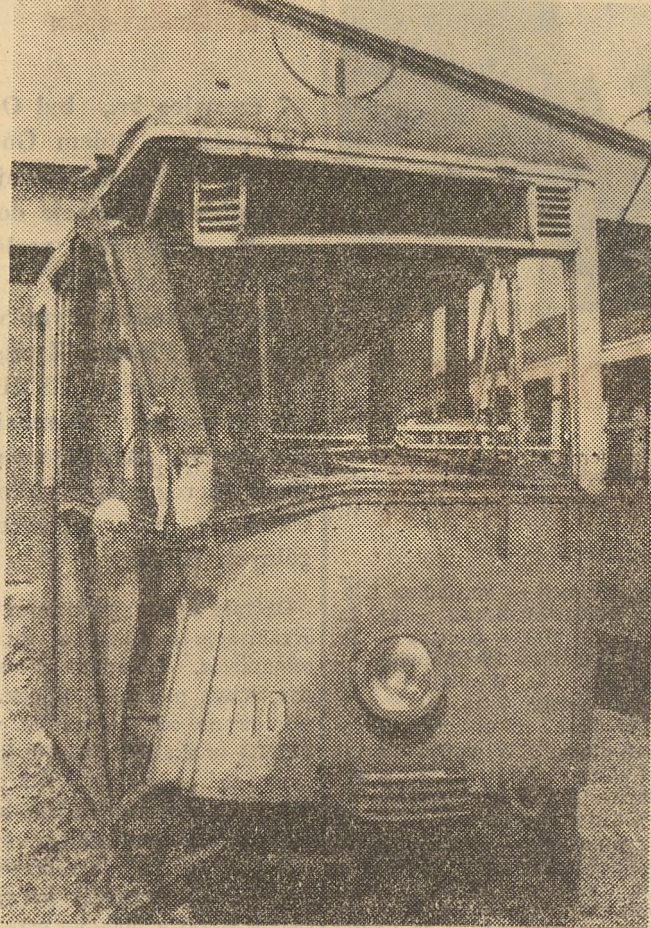
Systematycznie dokonywane były kontrole wyrwykowe i kompleksowe przestrzegania przepisów ruchu drogowego przez motorniczek i kierowców oraz przestrzegania przepisów bhp przez pracowników zaplecza i monterów brygad torowych i sieciowych, zatrudnionych na terenie miasta w ruchu ulicznym. We wszystkich poważniejszych wypadkach naruszenia przepisów bhp, które mogły stać się powodem wypadków ciężkich lub śmierci, przeprowadzane były dochodzenia powypadkowe. Osoby winne zaniedbań zostały ukarane.

Co roku przeprowadzane są konkursy o tematyce bhp — wydziałowe lub ogólnozakładowe. Najważniejszy z nich to konkurs „Od czystości do gospodarności”, organizowany w dwóch grupach wydziałów eksploatacyjnych i warsztatowych. Duży wpływ na likwidację zagrożeń i poprawę warunków pracy ma ruch racjonalizatorski. Zastosowanie projektów racjonalizatorskich

przyniosło dodatkowe efekty w postaci usunięcia lub ograniczenia zagrożeń wypadkowych. Ogółem projekty o tematyce związanej z poprawą warunków pracy i warunków

bezpieczeństwa pracy i tym samym na zmniejszenie ilości wypadków.

Efektem zakrojonej na szeroką skalę działalności działu bhp jest zmniejszająca się z

bhp stanowią 33,4 proc. ogólnej ilości projektów wynalazczych zgłoszonych w przedsiębiorstwie w ub. roku.

Dział bhp prowadzi również systematyczne szkolenia pracowników, co ma duży wpływ na wzrost poziomu wiedzy o

roku na rok ilość wypadków przy pracy. Cennym osiągnięciem jest wytworzenie w przedsiębiorstwie klimatu powszechnej dezaprobaty dla jednostek łamiących przepisy bhp.

(W. GOR.)

W dobie wzrastającej urbanizacji i industrializacji i z tym związanych ujemnych wpływów na zdrowie człowieka, wypoczynek świąteczny, jako najprostszą formą ruchu turystycznego, staje się niezbędnym warunkiem regeneracji witalnych sił człowieka. Przez wypoczynek świąteczny rozumiemy wyjazdy niedzielne lub świąteczne za miasto, najczęściej jednodniowe. Mogą one się odbywać przy użyciu ogólnie dostępnych (PKS, PKP, MPK), względnie prywatnych środków lokomocji.

Wypoczynek bywa zorganizowany (instytucje, zakłady pracy, organizacje społeczne) i indywidualny. W celu ułatwienia tej drugiej formy wypoczynku uruchamiamy się tzw. „Zielone linie” Miejskich Przedsiębiorstw Komunikacyjnych w większych aglomeracjach miejskich. Zasięg wyjazdu nie powinien przekraczać 50 km, a miejscem docelowym powinien być ośrodek wypoczynku świątecznego zabezpieczony w

niezbędną bazą gastronomiczno-rekreacyjną lub rejon atrakcyjny turystycznie. O tym jak ważną formą ruchu turystycznego jest wypoczynek świąteczny, może świadczyć fakt, że korzysta z niego 50 proc. osób biorących udział w ruchu turystycznym.

Pierwsze linie „zielone” uruchomiono w 1958 r. na

uruchomiono linię do Lasu Wolskiego. O rozwoju tych linii decydowały dwa sprzeczne interesy. Interes MPK Kraków, które nie było zainteresowane rozwojem zielonych linii z powodu ciągłego braku kierowców, taboru oraz deficytu cyfrowości linii. Z drugiej strony interes mieszkańców Krakowa, dla których

na ulicy Senatorskiej — 239 do Sciejowic, 259 do Piekara, 229 do Liszki, 209 do Morawicy, oraz 249 do Kaszowa. Linia do Tyńca po uruchomieniu komunikacji strefowej 212 została zlikwidowana, a obecnie kursuje tam autobus miejski 112 (przesunięcie granic administr. m. Krakowa). Obecny stan linii zielonych przedstawia się następująco: 501 — plac Wolnica — Gdów, „H” pośpieszny dawna linia 502) plac Centralny — ZOO Las Wolski, 503 plac Wolnica — Myślenice Zarabie, 504 plac Centralny — Dobczyce, „L” ulica Smoleńsk — ZOO.

Należałoby jeszcze wyjaśnić, że od 1973 roku linie zielone to są tzw. „piecsetki”. Zamiast oznaczeń literowych wprowadzono w większości przypadków oznaczenia liczbowe. Wyjątek stanowi tu linia: „L” na trasie której w dni powszednie kursują autobusy linii 134 i „H” do Lasu Wolskiego.

PIOTR LAMIK

Zielone linie MPK

trasie plac Centralny — Skala Kmita, oraz plac Centralny — Las Mogiński. Autobusy kursowały od maja do października. Stopniowo zaczął się krystalizować ukierunkowany popyt na tą nową formę wypoczynku.

Zmieniono miejsce przystanków początkowych, które przeniesiono do śródmieścia Krakowa, zlikwidowano linię do Lasu Mogińskiego, a od 1961 roku

była to szansa czynnego wypoczynku w atrakcyjnych okolicach Krakowa.

W ostatnich latach w miejsce likwidowanych linii zielonych, uruchamiano stałe linie autobusowe MPK. Przykładem takim są: linia 231 — Cementownia — Niepołomnice (dawna linia N), linia 208 — Dworzec Główny PKP, Lotnisko w Balicach (dawna linia S), oraz autobusy linii rozpoczynających się

Wykonanie zadań planowych za okres 5 miesięcy 1977 r.

Wykonanie zadań planowych za okres 5 m-cy 1977 r.

Wykazanie	Plan na 5 m-cy	Wykonanie za 5 m-cy 1977 r.	% wyk. pl.	udział w pl. rocz.
I Zakład Komunikacji Szynowej				
- wskaźnik wyk. taboru	86,1	87,0	101,3	101,2
- wskaźnik km/ w tys. km/	16.551,7	16.805,5	100,9	101,4
- wartość usług w tys. zł/	80.272,0	80.767,0	100,6	101,4
II Zakład Komunikacji Samochodowej				
- wskaźnik wyk. taboru	79,0	74,5	94,3	94,3
- wskaźnik km/ w tys. km/	16.171,4	16.056,4	99,3	98,9
- wartość usług w tys. zł/	79.004,8	75.645,3	97,0	99,3
III Zakład Taksówek				
- wskaźnik wyk. taboru	80,0	85,1	106,4	107,0
- wskaźnik km/ w tys. km/	3.373,2	3.758,7	111,5	110,0
- wartość usług w tys. zł/	18.292,4	21.023,3	115,0	115,0

Powyższa tabelka będzie stałą pozycją w naszej gazecie. Ukazywać się będzie każdego następnego miesiąca po minionym kwartale. Liczba 86,1 w rubryce „wskaźnik wykorzystania taboru” równa się 100 proc., założonego planu.

Z OSTATNIEJ CHWILI!

Tematem obrad KSR, która odbyła się 30 czerwca br. były problemy BHP. Artykuł na ten temat zamieścimy w najbliższym numerze „Sygnałów — MPK”.

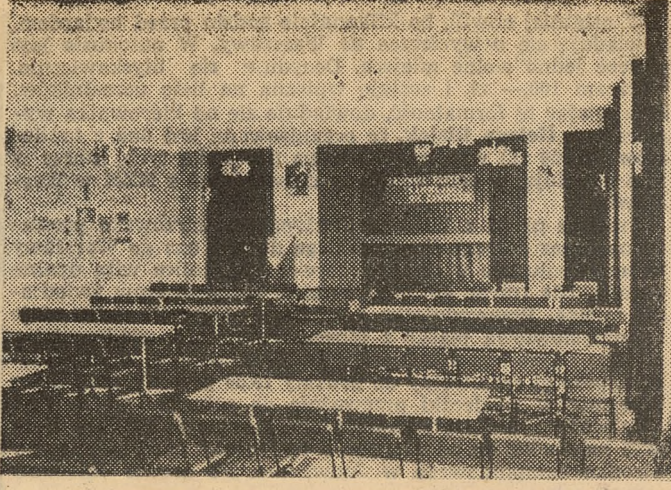
I znowu przyszło mi pisać „ciepło” o IV-tej Zajeźdni. W ciągu kilku miesięcy zaszły tu ogromne zmiany. Stało się to za sprawą tych, którzy pracowali dotąd w trudnych warunkach, i przy dobrej woli tych, którym na sercu leżała ciasnota, nie najlepsze warunki sanitarne i socjalne tramwajarzy z Podgórza.

Do niedawna Wydział Eksploatacyjno-Tramwajowy przy ul. Rzemieślniczej zajmował pomieszczenia tylko na parterze hali zajeźdni. Tam mieściły się biura, szatnie, warsztaty i jadalnia, pełniła również rolę świetlicy, w której odbywały się narady i odprawy. Gdy naradzali się motorniczowie, ci z zaplecza jadali po

no w połowie marca br., do prac adaptacyjnych.

„Widzicie, tu, pracowali Wasi mężowie” — powiedział na uroczystym otwarciu świetlicy w dniu 28 maja br., prezes ORZ — J. Gadek. Miał się czym pochwalić przed zaproszonymi gośćmi. Obszerna, o eleganckim wystroju świetlica — wita hasłem: „Zaufania Partii — tramwajarz nie zawiedzie”. Piękne podium, czysto i estetycznie. Do świetlicy wchodzimy przez pomieszczenie przeznaczone na palarnię. Obok szatnia dla 150 osób. Poza tym podręczna kuchenka i pokój przeznaczony na zaplecze dla zespołu muzycznego. W następnym pomieszczeniu otwarty będzie punkt biblioteczny z czytelnia.

Pracownicy mogą więc spokojnie obradować i w godnych warunkach spożywać posiłki, bo i jadalnia jest obszerna

liła się również inżynierowi J. Sokołowskiemu. Zdystansował wszystkich. Pokazał co można zrobić przy odrobinie inwencji z „tradycyjnie smętnych” pomieszczeń biurowych. Po-

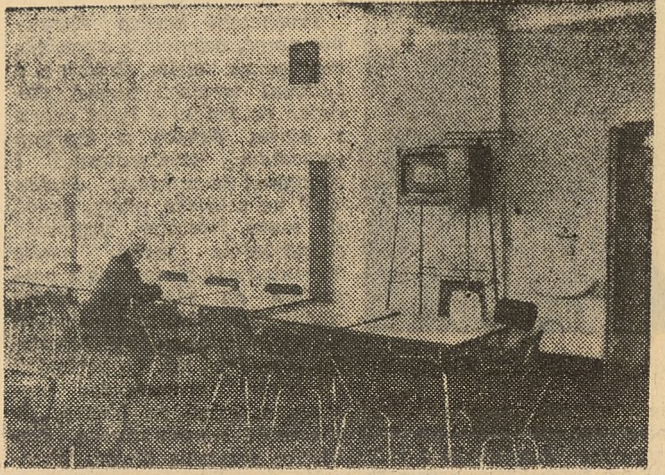
Szczególnie wiele pracowali ci z nocnej zmiany (zaplecza technicznego); obrzędne, które gdy miały choć chwilę wolnego czasu sprzątały. Słowa uznania za dodatkowy wysiłek należą się również elektrykom: Józefowi Sieci i Ryszardowi Brudzie oraz motorniczemu Stanisławowi Rudko (za wykonanie wnętrza świetlicy).

Część pomieszczeń przekazano już do użytku. Trwają jeszcze prace wykończeniowe przy adaptacji warsztatów pomocniczych: elektrycznego, lakierni, narzędziowni i stolarni. Wyszpazowane, wymyte, pomalowane, choć... „psuje krew” tym z zewnątrz (wszak ci, którym roboty wykonano są zadawoieni) — dewastowanie tego, co już uprzednio zrobiono. Myślę tu o wykonawcach. Jakoś tak się złożyło, że nie planowo odnowili, wyremontowali, a potem planowo, zaczęli to niszczyć, bo w planie na ten rok pracownicy ZRI mają zmianę instalacji. Zaczęło od likwidowania grzejników. Teraz kuje się ściany. Korytarze już brudne. A na ścianach łaty. Irytuje nas brak koordynacji między tymi co wodociągi, gazociągi zakładają i uliczne nawierzchnie robią. Protestujemy... Jak tu się jednak dziwić, wielkim — miejskim przedsiębiorstwom — gdy w ramach jednego zakładu — koordynacji brak. Sprawa bez precedensu. Przecież i to i pieniądze i czas ludzi — zmarnowane. Szefa Zakładu Remontowo - Inwestycyjnego prosimy o wyjaśnienie.

Z ostatniej chwili Stolarnia skończona. Pracują tylko jeszcze w narzędziowni. Czy zmiana instalacji elektrycznej idzie w parze z remontem — tego nie wiemy.

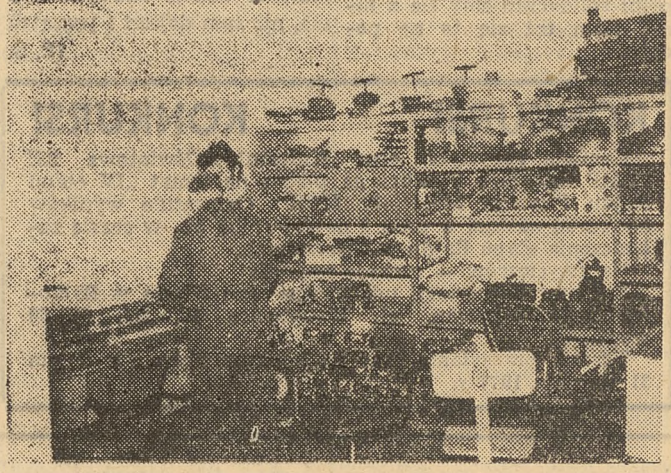
JANINA DZIURO

POLAK POTRAFI! MYŚL = CZYN

myslowy wystrój wnętrza — wszystko na ostatni połysek. Deski kreslarskie wkomponowane w zieleni. Pozazdrościć! I tu Czytelnikom należy się wyjaśnienie — Wydział Sieci i Podstacji powiększył również swój metraż. Ostrzegam. Przed wejściem „na pokoje” — wycierać buty! Każdy, kto tego nie zrobi, zostanie odesłany na wycieraczkę.

Polak jak mówią — wszystko potrafi. Oj, potrafi. Nie słysząc było jęków, że tego, tamtego brak! Była szansa — skorzystano z niej. Ileż wyzwoliła ona zapalę i inwencję. Przyjemniej teraz wszystkim pracować, a jeszcze przyjemniej chwalić, do prac adaptacyjnych bowiem włączyli się wszyscy, wykonując szereg robót pomocniczych, takich, jak: wywóz gruzu, prace porządkowe po murarzach, przy stolarce (podium w świetlicy) i wyposażeniu pomieszczeń.

katach; w tramwajach, w warsztacie, i odwrotnie.

Coraz częściej padały wnioski na zebraniach grup związkowych, partyjnych, naradach pracowniczych, zmierzające do poprawy warunków pracy jak i wypoczynku. Wszak zadania rosły, rosła ilość taboru i zatrudnionych. W podręcznym warsztacie było ciasno.

W lipcu ubiegłego roku wydziałowy kolektyw wystąpił do dyrekcji z prośbą o przyznanie dla potrzeb Wydziału pomieszczeń, które w najbliższym czasie opuścić miała Sekcja Gospodarki Odzieżowej. Dyrektor Naczelny zaakceptował propozycję. W wydziale opracowano projekt adaptacji pomieszczeń wraz z opisem technologicznym. Projekt został zaakceptowany przez Radę Techniczną i zatwierdzony z poleceniem realizacji przez ZRI. Mimo, że Zakład nie miał w planie tych robót, przystąpio-

na. Odnowiona. Bufet na całej długości z okienkami do wydawania i odbierania naczyń. Kuchnia.

„Co dzień coś się tu zmienia, kierowniku. Wróciłem po urlopie i poznać nie mogę” — powiedział jeden z pracowników w trakcie naszego zwiedzania.

W gabinecie kierownika brakuje jeszcze stołu konferencyjnego. Jest już zrobiony, tylko jeszcze nie pomalowany — robi to stolarz wydziałowy.

Miałam okazję być na licytacji starych biurek i krzesel „szefa”. Panie z biura rywalizują bowiem między sobą o najładniej urządzone pokój, nie dziw więc, że są i spory o „spadkowe” krzesła. Kierownik je łagodzi — krzesła rozdaje... ale jednego nie oddał tego staruteńkiego za biurkiem. Siła przyzwyczajenia?

Atmosfera rywalizacji udzie-

Pan Franciszek MIGAS na stanowisku Dyspozytora Ruchu pracuje od 1969 r. Nie była to jego pierwsza praca. W MPK zaczął stać w 1943 roku. Praca w naszym przedsiębiorstwie była dla niego szansą przetrwania. Uczestnik walk kampanii wrześniowej, a potem nielec wojenny. Pięć razy próbował ucieczki z obozu. Szczęście dopisało dopiero za szóstym razem. Niemcy zatrzymali jednak dokumenty, bez których trudno było się poruszać w okupowanym kraju. Praca w MPK dawała takie szanse. Pracownicy dostawali przepustki nocne i mundury. W pewnym sensie była to ochrona przed „łapankami” jeśli oczywiście nie było się podejrzanym o „marzenia” o wolności.

Pan F. Migas nie miał jednak ochoty rezygnować z walki. Nawiązał kontakt

z bojowymi organizacjami podziemnymi. Ostrzegali pasażerów przed łapankami, czasami chowali broń w razie zaskoczenia pasażerów — partyzanta niemiecka oblawa.

W 1958 roku awansuje

jać się wygodniejsi są ci młodzi. Przekładem są motorniczowie. W razie potrzeby ci z wieloletnim stażem robią tych dodatkowych kilka kursów w godzinach szczytu. Młodzi nie kwapią się raczej do

wiedzie, nie wszyscy są tacy „wygodni” ale bywają.

Zdaniem p. F. Migasa niedoskonałe są zaszyfrowane komunikaty pogody. Nie wszystko bowiem jest ujęte w instrukcji do komunikatów. Czasami trze-

W tramwaju wożono także... broń

na kontrolera biletowego i tą funkcję pełni do roku 1968.

Zawał serca zmusza go do zmiany pracy. Wtedy właśnie trafia do WET — Nowej Huty i obejmuje funkcję dyspozytora. Podczas 35-letniej pracy poznał dokładnie przedsiębiorstwo i ludzi. Był obserwatorem zmian zachodzących w „pracowniczej” świadomości. Według pana F. Migasa

dodatkowej pracy. Są też mniej zdyscyplinowani, bywają przypadki, że niektórzy nie „grzeszą” trzeźwością. Częściej też zdarzają się im najechania — a więc mniejsza ostrożność. Pana F. Migasa denerwują zjadły na blade usterki w godzinach szczytu. Ot, czasami lekko nie domykają się drzwi i często jest to powód do „usprawiedliwionych” strat kursów. Oczy-

ba dobrze się „nagliwić”, by właściwie odczytać.

Mimo wszystko lubi jednak pracę w naszym przedsiębiorstwie. Dowodem czego jest obchodzony w maju br., Jubileusz 35-lecia pracy w MPK.

Ostatnio sędziwemu Jubilatowi niezbyt dopisuje zdrowie. Życzymy więc wyzdrowienia i powrotu do pracy.

FILOMENA SERWIN

BLOK MŁODYCH

GOSPODARNI

„Działania podejmowane w TMMG przez organizację zakładową i Koła ZSMP zostały dostosowane do aktualnych zadań wynikających z przyspieszonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju i ukierunkowane głównie na wykonanie dodatkowej produkcji, oszczędności materiałów, itp.” — powiedział m. in., Krzysztof Trębaczewicz przewodniczący RG FSZMP, przewodniczący ZG ZSMP na spotkaniu w dniu 17 czerwca br., w sali plenarnej CRZZ z przedstawicielami 110 organizacji młodzieżowych, które osiągnęły najlepsze wyniki w TMMG za 1976 r.

Organizacja ZSMP w naszym przedsiębiorstwie startująca w Turnieju od kilku lat w resorcie Ministra Gospodarki Komunalnej i Terenowej w roku bieżącym zajęła I miejsce otrzymując złoty medal, proporzycy oraz dyplom, a także nagrodę pieniężną Ministra Gosp. Komun. i Teren.

Jest to już trzeci nasz złoty medal w TMMG. W dniu wręczenia, w godzinach popołudniowych odbyły się spotkania w resortach, z Sekretarzem CRZZ — Stanisławem Szkrabą, gdzie dyskutowano na temat rangi TMMG dla działalności gospodarczej kraju.

ANDRZEJ KUREK

Krwiodawstwo — symbol humanitaryzmu

„Krakowska Rada Związków Zawodowych wyraża Obywatelowi gorące i serdeczne podziękowanie za najcenniejszy dar w postaci własnej krwi ofiarowanej w ramach honorowego krwiodawstwa.

Pragnąc osobiście uhonorować za tak humanitarną postawę, przyznajemy Obywatelowi nagrodę w wysokości 1300 złotych...”

Jest to fragment pisma, które wpłynęło do Rady Zakładowej MPK, zawiadamiającego przedsiębiorstwo o wyróżnieniu panów: Marka BARANA i Władysława MIKOŁAJSKIEGO — członków naszego Klubu Honorowych Dawców Krwi działającego pod patronatem ZSMP.

Pan Władysław ma na swoim koncie 22 litry 300 ml odda-

nej honorowo krwi, a pan Marek 16 litrów 400 ml.

To dzięki takim ludziom nasz Klub zajmuje I miejsce w województwie i znajduje się w czołówce Klubów Krwiodawstwa w Polsce. Nie to jest jednak najważniejsze i nie najważniejszą jest nagroda. Bo tak, jak zaznaczono w piśmie jest ona symboliczna. Nie ma bowiem ceny za ludzką krew, która ratuje od śmierci wiele istnień ludzkich. Jak dotąd, medycyna światowa nie posiada bardziej skutecznego lekarstwa.

Tym wszystkim więc — przynajmniej w tej formie — w imieniu „przywróconych życiu” dzięki krwi — składamy serdeczne podziękowania.

(F. S.)

Do zobaczenia na rajdowych szlakach

W dniach 18 i 19 czerwca br., drużyny młodzieżowe naszego przedsiębiorstwa wędrowały szlakami turystycznymi Leśnego Rajdu Pieszego Młodzieży MPK. Był to już trzeci etap Rajdu zorganizowany tym razem pod honorowym patronatem dyrektora naczelnego MPK — inż. Eugeniusza Wieceka. Najlicniejsza grupa młodzieży wędrowała trasą z Węgielki przez Trzebunię, Sularówkę, Zarabie do Osieczan. Na szlaku tym, we wsi Trzebunia zorganizowany był nocleg. Tu na uczestników Rajdu oczekiwał sołtys ob. Józef Pajak, przyjmując wszystkich z wielką gościnnością. Oferowane „pokoje gościnne” w stodole na sianie były dla zmęczonych, choć bardzo zadowolonych turystów wymarzoną „łóżeczką z pierzynką”.

Ciepły, czerwcowy wieczór nie zachęcał jednak do spania. Wesoło bawiono się przy dyskotekach do późnych godzin nocnych, a humoru dodawało świeże mleko od sołtysovych krówek i gorąca herbata.

Do drugiego odcinka Rajdu

z Trzebuni do Osieczan młodzież wyruszyła o godzinie 8:00 z zapasem nowych sił i humoru. Wspaniała pogoda i malowniczy szlak dostarczyły wielu niezapomnianych wrażeń. Na mecie Rajdu w Osieczanach na wszystkich uczestników czekała smaczna grochówka i dyskoteka.

Następnie odbyło się uroczyste zakończenie III etapu Rajdu, na którym najaktywniejszym uczestnikom wręczone zostały nagrody książkowe.

Dyrektor — inż. Eugeniusz Wiecek przekazał wszystkim uczestnikom Rajdu życzenia dalszych wspaniałych przygód na następnym etapie Rajdu — którego celem jest aktywny wypoczynek po pracy i poznanie piękna naszej Ojczyzny.

Komisja Turystyki ZZ ZSMP informuje, że IV etap Rajdu Pieszego Młodzieży MPK, odbędzie się w dniach 30. IX. do 2. X. 77 r.

Do zobaczenia na szlakach Rajdu.

JAN HLASTA

Zakończenie roku szkolnego w szkole przyzakładowej.

